

Herredømme, i Overensstemmelse med den Østerrigiske Civillovs Bestemmelser, og ordnede ved Lov af 9de August 1854 og „Norma di giurisdizione“ af 20de November 1852.

I de neapolitaniske Provindser, hvor Fideicommisser vare afflavede ved Love af 27de September 1806, 15de Marts 1807, 18de Juni 1807 og 10de Marts 1808, og hvor Code Napoléon var traadt i Kraft, blev den samme Majoratsinstitution, som allerede eksisterede i Frankrig, saavel som i Lombardiet ifølge det syvende constitutionelle Statut, indført ved Lov af 21de December 1809, og denne Lovs Anvendelse ordnede nærmere ved et Decret af 10de Januar 1814.

Paa Den Sicilien blev Ophævelsen af Fideicommisser og fideicommissariske Substitutioner anordnet ved Lov af 2den August 1808. Men de tilbagevendte Bourboner gjenkaldte og udvidede Majoratsinstitutionen ved Loven af 5te August 1818, som senere gik over i den 1ste Deel af den i 1819 promulgerede Lovbog for Begge Sicilierne og indholdtes i Sezione VII., Capo V., Titolo II., Libro III., intituleret „De Majoraterne“, hvis Bestemmelser endelig bleve modificerede og udvidede ved Lovene af 17de October og 29de October 1821 og 12te August 1832.

Angaaende Ophævelsen af Fideicommisser, fideicommissariske Substitutioner og Majorater i de lombardiske, neapolitaniske og sicilianiske Provindser forelagdes der af Justitsministeren Casati i Senatets Møde den 5te Marts 1861 et Lovforslag, som vedtoges i Mødet den 24de April samme Aar og senere ligeledes vedtoges af Deputeretkammeret, dog med nogle Modificationer, som nødvendiggjorde, at Forslaget vendte tilbage til Senatet. Her vedtoges det paany med nogle ubetydelige Forandringer og var endelig lige ved at blive vedtaget af Kammeret; da tog man den Beslutning at overføre Forslagets Bestemmelser i Overgangsloven for Indførelsen af Codice civile, i hvilken de samme Bestemmelser ogsaa findes i Artiklerne 24 og 25.

Fra den 1ste Januar 1866 af bleve altsaa Majoraterne afflavede i hele Riget, og denne eller en lignende Institution eksisterer ikke længer i Italien.

Hvad angaaer det almindelige System, der er anvendt for at løse de paagjældende Baand, saa tilbeelte man ikke, som ifølge de franske Love, den nuværende Besidder alle de fra Baandet løste Eiendele, men valgte at give Halvdelen af dem til Besidderen og den anden Halvdeel til den eller de nærmest Berettigede, dog saaledes, at Besidderen beholdt den hele Brugsret (usufrutto). Man kunde desuden ikke antage nogen anden Fremgangsmaade, eftersom dette Delingsystem var blevet fulgt ifølge forskjellige Love i de gamle Provindser, i Emilia og i Marken, og dets Fortrinlighed var blevet udtalt saavel af Senatet som af Deputeretkammeret i det ovenomtalte Lovforslag.

Forøvrigt kan Godssets Deling, ifølge de citerede Artikler 24 og 25 af Overgangsloven af 30te November 1865, Nr. 2606, fremfalde saavel af Besidderen som af den nærmest Berettigede. For de Majoraters og Fideicommissers Bedkommende, der hidrøre i deres Heelhed eller for en Deel fra Gave (dotati) fra Staten, skal Eiendomsretten (la nuda proprietà) til den Halvdeel, der er forbeholdt den nærmest Berettigede, hvis en saadan ikke er til, gaae eller for en forholdsmæssig Deel gaae over til Statskassen. Udredelsen af de Afgifter og Byrder, der paahvile Majoratet eller Fideicommisset, paahviler Besidderen og efter dennes Død, for den ene Halvdeels Bedkommende, hans Arvinger og for den andens de nærmest Berettigede eller eventuelt Statskassen. Endelig gives der til Sikkerhed for Opfyldelsen af de antydede Forpligtelser Underpant i Majoratets eller Fideicommissets urørlige Eiendele, eller i de Statsobligationer, som heelt eller delvis udgjøre Fideicommisset. Dette Hypothek skal indskrives inden 6 Maanedes efter den effective Ophævelse af Fideicommisset.

Ved de foranstaaende Angivelser og ved Fremsendelsen af de Exemplarer af de citerede